

MCC

OEC

PROGRAMA ELECTORAL

630

1203313

L'HERÈNCIA DEL FRANQUISME

Quan va morir en Franco, tots els qui havíem lluitat per la llibertat esperàvem que els pobles de l'Estat espanyol visquessin una nova situació de ruptura amb el feixisme.

Vam lluitar tot el que poguérem per aconseguir-ho.

Tanmateix, la dreta, la burgesia, els polítics franquistes van poder més que no pas les classes populars. Aconseguiren conservar moltes coses del passat franquista. Les Forces Armades, la policia, els jutges, les presons, la burocràcia estatal, es mantingueren al seu lloc com si no hagués passat res. Avui continuen dempeus moltes de les institucions del franquisme i perduren a dalt moltes de les persones que ja hi eren llavors. La diferència consisteix en que es diuen *demòcrates*.

Encara que hi ha hagut conquestes democràtiques de dos anys ençà, que són el fruit de la llarga lluita antifeixista dels nostres pobles, no s'ha produït una *autèntica ruptura* amb el feixisme.

ON ENS PORTA LA POLÍTICA DE CONSENS?

El 15 de Juny del 1977 la majoria de la població es pronuncià a favor de l'esquerra. S'expressava així el desig majoritari de superar el passat franquista, d'obrir una etapa de lluita contra la dreta.

Aquestes esperances van ésser defraudades. Els partits majoritaris de l'esquerra no han lluitat contra la dreta; s'han unit amb ells en nombroses ocasions, han firmat el *Pacte de la Moncloa* —que empitjorà la situació de la classe obrera i va augmentar l'atur—, han donat suport a una Constitució netament favorable a la dreta i al capitalisme.

Hom diu que molta gent es troba decepcionada. Com volen que es trobi! Dia a dia veu com la *política de consens* és a dir, de claudicació davant la dreta deixa de banda els seus interessos, ignora llurs aspiracions fonamentals, i contribueix a enfortir una dreta agressiva i reaccionària, que en bona part continua sentint enyor del feixisme.

Aquesta política de consens ha suposat la desmobilització de les i els treballadors, la divisió a les files populars, la desorientació de tanta i tanta gent que vol una autèntica política d'esquerra, o sigui, de lluita contra la dreta i el capitalisme.

A Catalunya la *política de consens* ha portat als partits d'esquerra que aconseguiren la majoria del 15 de Juny, a renunciar a fer una política d'esquerra i a acceptar totes les imposicions d'en Suárez, de la dreta i del Sr. Tarradellas.

Es en aquestes condicions com la dreta al Govern es veu en cor d'imposar per decret una nova congelació dels salaris. Es en aquestes condicions com s'ha aprovat, amb la benedicció del Partit Socialista i del Partit Comunista, una legislació anomenada *antiterrorista*, que permet atemptar *legalment* contra els drets democràtics més elementals.

Ja veiem on ens porta el consens.

CAL PRENDRE UN ALTRE CAMÍ

El camí de la lluita per trencar els límits de la *reforma* dirigida i controlada per la dreta. Una via oposada als pactes amb el poder i que ha de obtenir suport de la mobilització dels sectors populars als que la reforma política d'en Suárez dóna l'esquena.

Ens cal lluitar per exigir que l'aparell de l'Estat llegat pel franquisme sigui sanejat, mitjançant l'exclusió dels elements més hostils a la democràcia.

Ens cal lluitar per aconseguir que siguin dissoltes les organitzacions feixistes que pretenen imposar un règim com l'anterior i que siguin prohibits els diaris que contínuament estan fent crides als militars a fi que donin un cop d'Estat reaccionari.

Enfront dels qui demanen més repressió contra el poble basc, donem suport a la justa lluita d'Euskadi pel seu dret a l'autodeterminació. La causa del poble basc és la causa de tots els pobles de l'Estat espanyol. Cadascuna de les victòries del poble basc servirà per ampliar la democràcia a tot l'Estat espanyol.

Pugnem per aconseguir un referèndum democràtic, a través del qual es pugui elegir lliurement entre la República i la Monarquia, aquesta Monarquia que va instaurar el règim anterior i que no hem pas elegit.

Lluitem igualment per una Constitució diferent, per la supressió dels aspectes més antidemocràtics i antipopulars de l'actual Constitució, per l'eliminació dels entrebancs que hi posa als drets de les persones i dels pobles, per l'ampliació dels drets democràtics col·lectius, com ara el dret de vaga, per les reivindicacions de les dones que són ignorades al text actual. Ens oposem a la Constitució de la dreta; ens vam negar a votar-la el darrer 6 de desembre. Avui continuem combatint-la.

Aquests objectius es poden aconseguir. Però ens cal prendre un camí diferent: el camí de la unitat de les forces d'esquerra, el camí de la lluita contra la dreta. A fi de desallotjar-la del Govern, per fer, tot comptant, una veritable política d'esquerra.

ENFRONT DE LA POLÍTICA D'ATUR I AUSTERITAT LA RESISTÈNCIA OBRERA

El capitalisme passa per una aguda crisi. Això no ha impedit que, el darrer any, creixessin els beneficis capitalistes. A la vegada, augmentava en més de doscents mil el nombre de desenfainats, apropant-se als dos milions de persones en atur. L'atur femení arriba a ser el 34 per cent d'aquesta xifra, sense comptar l'atur encobert. La crisi ha comportat també la disminució del poder adquisitiu dels salaris que, amb el vist i plau dels Pactes de la Moncloa, ha suposat el darrer any entre un 6 i un 7 per cent.

Les classes treballadores no poden acceptar aquesta situació.

Han d'avançar i poden fer-ho mitjançant la seva ferma lluita, generalitzada i constant, contra els límits salarials, per unes mesures eficaces contra l'atur i per estendre l'assegurança d'atur a tots els qui volen treballar i no tenen un lloc de treball, pel reconeixement immediat de tots els drets sindicals que el Govern capitalista es nega a reconèixer.

La classe obrera ha de combatre per una reforma fiscal realment progressiva que gravi com cal el benefici empresarial; per una orientació dels recursos cap als sectors productius de major rendabilitat social i cap a les zones de l'Estat espanyol que més necessitat en tinguin; per la instauració d'un control obrer i popular, a tots els nivells, sobre el crèdit, la producció i la planificació econòmica; pel manteniment del lloc de treball de la dona; per alternatives a l'atur i lleis que garanteixin la no discriminació; per la realització d'una reforma agrària que posi fi a la penosa situació de les i els treballadors del camp; per l'estabilització dels sectors productius de major importància pel desenvolupament de la producció en funció de les necessitats socials.

L'ESTATUT I L'AUTONOMIA

Volem un Estatut d'Autonomia sense limitacions ni retalls centralistes.

Volem una Generalitat d'esquerres sense consens ni claudicacions davant de la dreta.

La Autonomia de Catalunya neix retallada per una Constitució de l'Estat que nega el dret d'autodeterminació dels pobles i prohibeix expressament una possible articulació federal de l'Estat. Neixen així unes autonomies plenes de limitacions, sotmeses a la voluntat del poder central i discriminatòries en el tracte envers els diferents pobles de l'Estat.

El MCC i la OEC, que vam proposar l'abstenció davant del referèndum constitucional, continuarem lluitant per una Constitució federalista que reconeixi el dret d'autodeterminació.

El MCC i la OEC considerem que l'Estatut definitiu de Catalunya hauria de recollir com a competències exclusives de la Generalitat, entre d'altres, l'ensenyament en tots els nivells i graus i l'ordre públic interior de Catalunya. Es necessari aconseguir també competències legislatives en matèria de treball i drets sindicals.

Lluitarem també per donar a les institucions de Catalunya un funcionament democràtic i obert a la participació popular; per tal que siguin públiques totes les sessions del Parlament; per un sistema electoral basat en la més estricta proporcionalitat, que dongui el mateix valor a cada un dels volts; pel dret d'iniciativa popular; per la creació de Consells Comarcals amb autonomia i recursos econòmics propis, elegits democràticament.

PER UNA VIDA MÉS HUMANA

El capitalisme ha creat un marc de vida que l'esquerra, una esquerra de veritat, no pot observar amb indiferència. S'ha de plantejar una millora d'aquestes condicions.

Augmentar les instal·lacions esportives i d'esbargiment i obrir-les al poble;

Incrementar els espais verds a les ciutats;

Realitzar una ordenació del territori a Catalunya que, basada en les comarques, permeti assolir un major equilibri entre elles i la descongestió de les zones més superpoblades;

Lliurar una guerra a ultrança contra l'especulació del sòl i de la vivenda;

Multiplicar els serveis públics (bugaderies col·lectives, menjadors, llars d'infants, etc.);

Propiciar l'extensió i millora dels transports públics, evitant haver de recórrer, a cops obligatòriament, a mitjans de transport individuals, cars i contaminants, com és l'automòbil;

Enfrontar-se a les centrals nuclears com la d'Ascó i Vandellós, i promoure fonts d'energia eficaçes i més segures;

Defensar la natura, aquest bé que ens hauria de pertànyer a tots i que el capitalisme va destruïnt de mica en mica.

Aquí tenim una sèrie de tasques *que l'esquerra hauria també d'assumir*. Unes tasques que mai no assumirà la dreta al Govern, ja que no la mou el benestar de la població sinó l'assoliment de beneficis per als capitalistes.

EL DRET A LA SALUT

El dret a la vida ha d'ésser també el dret a viure amb salut, és a dir, a viure d'una forma autònoma, solidària i joiosa.

Cal un Servei Nacional de la Salut que sigui competència exclusiva de la Conselleria de Sanitat de la Generalitat. Que proporcioni assistència sanitària i controli els concerts de la Seguretat Social amb els hospitals i clíniques del sector privat. Que proporcioni assistència a tots els assegurats a la Seguretat Social i progressivament a tota la població. Que emprengui d'immediat la divisió de Catalunya en regions i zones sanitàries.

Un Servei Nacional de la Salut per aconseguir també una extensió de les prestacions a tots els terrenys, fins i tot els actualment esclosos (psiquiatria, jubilats, ginecologia, anticoncepció i avortament).

La democratització dels serveis sanitaris requereix, en fi, un control dels fons i de la seva administració per part dels treballadors i treballadores i llurs centrals sindicals, així com dels usuaris, homes i dones.

EN DEFENSA DELS DRETS DE LA DONA

El Régim actual no ha canviat la situació de les dones.

L'esquerra no pot restar passiva davant d'aquest fet.

Ha de lluitar pel dret al lloc de treball de la dona, oposant-se a la idea que el treball per a la dona és auxiliar i transitori. Ha de lluitar contra l'atur femení. Ha d'exigir la penalització de qualsevol pràctica que discrimini a la dona en l'accés als llocs de treball i la promoció professional.

Ha d'exigir una millora de la condició de les dones treballadores i de les mestresses de casa, mitjançant la creació de *serveis col·lectius gratuïts* (menjadors, llars d'infants, bugaderies).

Ha de defensar el dret de la dona a una *sexualitat lliure*, oposant-se a la identificació entre sexualitat i maternitat. Ha de reclamar que es creïn centres d'informació i orientació sexual, gestionats per les organitzacions feministes i de dones, i ha d'aconseguir l'aprovació d'una llei sobre l'avortament que el garanteixi com un dret fonamental de la dona.

Ha de combatre qualsevol forma de *discriminació a l'ensenyament, basada en el sexe* (al contingut dels llibres de text, als mètodes d'educació, a l'accés als diferents estudis). Així mateix ha de reivindicar una informació sexual no masclista des dels primers anys de l'ensenyament, per a nens i nenes.

Ha de lluitar per una llei que *prohibeixi i penalitzi els comportaments masclistes i discriminatoris* per a la dona en tots els aspectes.

Ha d'aconseguir l'aprovació d'una *lleí del divorci* que compti amb la situació de discriminació de la dona a la nostra societat i garanteixi que la dona divorciada tingui els mitjans necessaris per poder portar una vida independent.

AMB LA JOVENTUT POPULAR

La joventut popular té raons per estar descontenta.

La meitat de l'atur reconegut oficialment és atur juvenil.

Les seves organitzacions polítiques encara no es poden legalitzar.

Mentre la majoria d'edat està establerta als 18 anys, els joves de 16 anys poden ser empresonats. Menors per gairebé tot però prou grans per anar a la presó.

El sistema educatiu divideix des dels 14 anys els joves que han d'estudiar una carrera i els que es dedicaran a un ofici manual.

MCC-OEC *s'uneix a la joventut que exigeix:*

Treball per a totes i tots els joves, remunerat d'acord amb la norma: "a igual treball, igual salari", i la supressió d'aquesta forma de superexplotació que és l'aprenentatge juvenil .

Plens drets sindicals per a la joventut treballadora.

L'aprovació d'un Codi de Drets de la Joventut que reconegui l'associacionisme juvenil, que condemni les discriminacions contra el jovent, que estableixi la coeducació, que fixi la majoria d'edat als 18 anys, que reconeixi el dret a l'esport;

L'eliminació de les formes de repressió sexual contra la joventut.

Creació dels Consells Municipals per al desenvolupament del Consell Nacional de la Joventut.

EN DEFENSA DE LA PAGESIA

Protecció i crèdits per als agricultors que treballen directament la terra.

Preus de garantia per als productes del camp. Assegurança davant de les catàstrofes naturals. Reordenació de la producció, comercialització i inversió agrària. No a les importacions innecessàries.

Desaparició de les "cámaras agrarias" i pas als serveis d'agricultura dependents de la Generalitat, participant a la gestió dels mateixos els sindicats d'agricultors i ramaders.

ENSENYAMENT I CULTURA

Estem en contra de l'actual sistema educatiu per antidemocràtic, masclista, antipopular i centralista.

Lluitem per:

- * L'escolarització total i gratuïta fins als 18 anys, proporcionant un ensenyament laic en règim de coeducació i que tendeixi a unir la preparació manual i intel·lectual.

- * La supressió de les subvencions públiques a l'ensenyament religiós, i privat en general, i l'impuls de *l'Escola Pública*, que suposa la participació democràtica dels diferents sectors socials (ensenyants, pares, alumnes, associacions representatives) i de les institucions autonòmiques i locals.

- * La descentralització del sistema educatiu que suposa l'exigència que l'ensenyament sigui competència de la Generalitat a tots els nivells. La Generalitat de Catalunya ha de garantir l'ensenyança en i del català a tots els nivells educatius. La generalitat ha de tutelar també el dret dels ciutadans de llengua castellana a aprendre el català i a rebre l'ensenyament bàsic i mitjà en la seva pròpia llengua si així ho desitgen.

- * Un major percentatge dels pressupostos públics dedicats a la creació de centres d'ensenyament.

- * La configuració d'un cos de professorat únic al que es reconeguin tots els drets sindicals —inclòs el dret a negociar i obtindre contractes laborals ordinaris—, posant fi a les oposicions i llocs de treball vitalicis.

En quant a la Universitat preconitzem:

- * Una universitat catalana que depengui exclusivament de la Generalitat, amb autonomia per a que siguin els universitaris, en estreta relació amb les organitzacions i institucions populars de Catalunya, els qui decideixin el seu funcionament.

* L'establiment de règims d'autogovern democràtics a les universitats, que comport l'elecció democràtica de totes les autoritats acadèmiques i el funcionament d'òrgans de gestió on hi estiguin representades totes les parts directament interessades.

* La desaparició de barreres selectives.

* Posar en marxa un sistema de beques just i gestionat democràticament.

Els mitjans de comunicació de propietat estatal a Catalunya, televisió, ràdio, premsa, han de restar en poder de la Generalitat, establint-se un sistema de control democràtic del seu funcionament i activitat; garantint l'accés als mateixos a tots els partits i organitzacions socials.

INDEPENDÈNCIA I NEUTRALITAT A LA POLÍTICA INTERNACIONAL

En els aspectes fonamentals, el Govern de la reforma ha continuat la política exterior del franquisme.

Es una política de donar suport a les grans opcions de l'imperialisme nord-americà i de manteniment dels lligams de dependència econòmics, polítics i militars amb les potències imperialistes occidentals.

Cal tallar amb aquesta política. Es necessària una nova política exterior d'independència i neutralitat, de no pertànyer a cap dels blocs en què es divideix avui el món. i que implica per tant la retirada de la presència de les forces militars i de les bases nord-americanes al nostre territori i el rebuig a ingressar a l'OTAN.

Cal, també, trencar amb la política franquista al Nord d'Àfrica, reconeixent de totes passades la República Arab Saharaui Democràtica.

Es precis, igualment, posar fi a la complicitat amb els règims més reaccionaris del món, deixar de lliurar-los qualsevol tipus d'ajut i, molt especialment, acabar amb qualsevol tramesa d'armament cap a aquests països.

SOM UNA FORÇA REVOLUCIONARIA

Lluitem contra el capitalisme, aquest règim antipopular que inevitablement produeix l'atur, la misèria, la repressió, el feixisme, l'opressió dels pobles.

Orientem tota la nostra tasca cap al triomf de la revolució socialista, que no arribarà sinó a la fi d'un llarg i dur camí ple de lluites i sacrificis.

Lluitem pel socialisme, per una societat que acabi amb les opressions que enterboleixen la nostra societat, que acabi amb l'explotació, que posi fi a l'opressió d'uns pobles per altres i de les dones pels homes. El socialisme ha de recolçar sobre un poder del poble treballador que asseguri les més àmplies llibertats als homes i dones dels nostres pobles. El socialisme significa l'amistat internacionalista entre els pobles dels distints països de la Terra i l'eliminació de tota forma d'opressió nacional i d'imperialisme.

LES ELECCIONS TENEN TRAMPA

Un partit com el nostre, republicà, revolucionari, comunista, ha d'estar present en tots els terrenys on es manifesti la lluita de classes. Un d'ells, el constitueix les eleccions. Anem a elles a fer sentir la nostra veu, la vostra, la dels qui combatim per la llibertat i el socialisme.

Anem a les eleccions amb consciència que estan marcades per nombroses limitacions antidemocràtiques. Són fetes a la mida de la burgesia.

El fet que un vot per al Senat arribi a valer a les zones menys poblades 37 vegades més que a les més poblades, i amb un electorat més favorable a l'esquerra, prova que la dreta al poder ha sabut dur l'aigua al seu molí sense gens d'escrúpols. A les eleccions per a diputats, igualment, el vot d'un districte de poca població val tres cops més que el d'un districte molt poblat. No s'aplica el principi fonamental de: cada ciutadà i ciutadana, un vot. El ciutadà de dreta, com si diguéssim, pot votar diferents cops.

I tot això sense parlar de les subvencions que han rebut els partits de dretes i dels préstecs, amb les millors condicions, que els hi concedeix la banca. La política és una inversió per als capitalistes, i qui no té capital —com li passa a un partit revolucionari— es veu obligat a competir amb una absoluta desigualtat de mitjans.

CONSCIENTS D'AQUESTES DIFICULTATS I CONSCIENTS DE LA NECESSITAT DE FER SENTIR LA VEU DE L'ESQUERRA QUE LLUITA CONTRA LA DRETA, US DEMANEM QUE A LES ELECCIONS VOTEU PER MCC-OEC.

AIXÒ ES EL MÉS PROFITÓS QUE PODEU FER TOTS ELS QUI NO VULGUEU MES POLÍTICA DE CONSENS NI DE PACTES DE LA MONCLOA, QUI US HAGIU OPOSAT A LA CONSTITUCIÓ DE LA DRETA, ELS QUI VULGUEU DONAR SUPORT A UNA POLÍTICA VERITABLEMENT D'ESQUERRA, CONTRA EL CAPITALISME, CONTRA ELS HEREUS DE FRANCO, PER LA REPÚBLICA, PER L'ALLIBERAMENT DELS NOSTRES POBLES, PELS DRETS DE LA DONA, PEL SOCIALISME.

MCC-OEC AL PARLAMENT

Per a què?

Per fer el que ha vingut fent durant les últimes setmanes el nostre company Patxi Iturrioz' del Moviment Comunista d'Euskadi, l'únic diputat revolucionari de les Corts que han estat dissoltes al Gener.

Interpel·lacions, preguntes al Govern, declaracions, donant suport als homes i dones que lluiten contra la dreta i el capital. I també elaboració de Projectes de Llei que recullin aspiracions més sentides pels nostres pobles i que responguin a la necessitat d'aprofundir les conquestes democràtiques.

Patxi Iturrioz, si no hagués estat dissolt el Parlament, hauria portat ja dos Projectes de llei. L'un, de Llei Antifeixista; l'altre, de Llei sobre l'Avortament.

La Llei Antifeixista constava dels següents punts:

ARTICLE 1— *Les organitzacions i associacions de caràcter feixista seran prohibides en virtut de la present llei.*

ARTICLE 2— *Són organitzacions de caràcter feixista les que en llurs estatuts o en llur conducta política, declaracions i escrits de llurs dirigents o comportament de llurs afiliats, adoptin, defensin o difonguin la doctrina característica dels règims feixistes coneguts a la Història; caracteritzada per la bel·licositatel colonialisme, el racisme, el corporativisme, o l'exaltació constant de les personalitats més representatives de tals règims antidemocràtics com Hitler, Mussolini, Salazar o el general Franco.*

ARTICLE 3— *Es consideren de caràcter feixista, de manera particular, aquelles que facin apologia dels trets feixistes i repressius del Règim polític del general Franco o que, en llur acció política actual, propugnen la negació de les llibertats ciutadanes o l'accés de l'Exèrcit al poder polític mitjançant un cop d'Estat.*

ARTICLE 4— *Les organitzacions i associacions de caràcter feixista seran dissoltes per l'autoritat judicial competent.*

Llurs dirigents i membres seran jutjats com a tals segons el que disposi la legislació penal vigent.

Seran també prohibits els òrgans de premsa que facin apologia feixista caracteritzada per la present llei.

Els béns de les organitzacions i associacions u òrgans de premsa de caràcter feixista seran confiscats per l'Estat.

ARTICLE 5— *Els Tribunals competents de l'Estat espanyol decidiran dels assumptes objecte de la present llei.*

La Llei sobre l'Avortament reclamava una gratuïtat total de l'avortament, incloent-hi aquelles dones no inscrites a la Seguretat Social. Establia també que és cada dona, per si mateixa i lliurement, qui té capacitat de decidir la interrupció de l'embaràs, sense haver d'al·legar cap tipus de causa. No hi haurà límit d'edat per poder avortar; cada dona que té la possibilitat de quedar embarassada cal que tingui el dret de decidir sobre l'embaràs. El Projecte de Llei determinava, igualment, que les organitzacions feministes poguessin realitzar un control sobre les condicions en què es practicaven els avortaments.

Aquests i altres Projectes de Llei semblants portarem al Congrés de Diputats si ens doneu el vostre suport.

MCC

OEC

**El teu vot per a l'esquerra
que lluita contra
la dreta**

**MOVIMENT COMUNISTA DE CATALUNYA
ORGANITZACIO D'ESQUERRA COMUNISTA**